

SBORNÍK

Sokolovské čurdy

Nesoutěžní přehlídka amatérských divadelních souborů

26.-28.9.2014
12. ROČNÍK

BRIEFING

3
Kontakty

4
Slovo šéfredaktora

5
Program

6
Slovo psavce

7
Hrajeme o život

8
Vzpomínka

9
Semináře

14
Noc a skála

15
Seminář

17
Rozhovor s režisérem

18
Morgann Freeman

19
Výsledky

20
Konečník

21
Poděkování

Tímto projektem totiž můžeme
"hrát o život" doopravdy.

Sokolovská čurda. Dnes už jen málo divadelníků
nezná tuto přehlídku amatérských souborů.

11.11.2013 nás opustil Franřišek Fadrný

KONTAKTY

Náčelník přehlídky: Martin Volný 608 414 972

Náčelnice přehlídky: Eva Valjentová 723 899 095

Náčelnice přehlídky: Jaroslava Nikodémová 775 670 841

Šéfredaktor: Pavlína Šponiarová 731 845 455

Psavec Sborníku: Lucie Brožová 602 772 512

Redakce: Dominika Pirklová a Markéta Čihalová

Rozhovory: František Faust 607 630 534

Fotograf: Ivo Mičkal mickal.ivo@iol.cz

Kameraman: Petr Burian 724 254 612

Světlo a zvuk: Pavel Čermák 723 150 075

Design Sborníku: Miroslav Šipka 724 832 231

www.divadlo-bez-zakulisi.cz

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Sokolovská čurda. Dnes už jen málo divadelníků nezná tuto přehlídku amatérských souborů. Je to přehlídka nesoutěžní, nepostupová a přesto úžasná, veselá, bohatě zastoupená zkušenými soubory a kvalitními inscenacemi. Každý rok se těšíme na krásná a milá setkání s lidmi „od divadla“,

jsme natěšeni na jednotlivá představení, hltáme každé vyřčené slovo na rozborových seminářích, večer se bavíme nad skleničkou čehosi s lidmi, s kterými máme tolik společného a je nám s nimi dobře.

A jak to vypadalo v Sokolově letos? Obdivovali jsme chytrost krásné Zdeničky a žasli nad jejím vynálezem koloběžky, zopakovali jsme si díla anglického renesančního dramatika Williama Shakespeara, ocitli jsme se v sanatoriu a prožívali jsme příběhy Královen, setkali jsme se s Nebožtíky, poseděli jsme ve fotbalové šatně se třemi fotbalovými rozhodčími a zatoužili jsme s nimi ochutnat šťovík a pečené brambory. Odpočinek? Kdepak – „Na to teď není ta pravá chvíle.“ říkali jsme si, noc je ještě mladá, budme pevní jako skála. Kromě toho jsme v sobotu v 19.00 všichni začali Hrát o život!

Opět to byly krásné plnohodnotné tři dny, na které budeme dlouho vzpomínat. Moc děkuji všem členům souboru Divadla bez zákulisí Sokolov, kteří se na přípravách i průběhu Čurdy podíleli – především Jarušce Nikodémové a Evě Valjentové „za vše nezbytné okolo“, Martinu Volnému za skvělé „spíkování“ po celou dobu trvání přehlídky, Františku Zborníkovi za moudrá slova pronášená na rozborových seminářích i na baru, Pavlíku Čermákovi za světlo, tmu, ticho, zvuky, punčák a medovinu, Petru Burianovi za filmování, Ivu Mičkalovi a Mírovi Šipkovi za jedinečné momenty Sokolovské čurdy zachycené na barevných i černobílých fotografiích, Františku Faustovi za jeho rozhovory s hvězdami, Lucince Brožové za neskutečně rychlé citování řečnicích na rozborových seminářích, dívčínám Dominice a Markétce za práci na čurdáckém Zpravodaji, Evičce Ulmanové a Šárce Cimmermanové za prodej všeho, co jen šlo, především triček s motivem Sokolovské čurdy a s logem nadace Hrajeme o život, kavárně Štístko za tu nejbáječnější kávu na světě a za nepřetržitou vzornou péči o naše hladové žaludky a vyprahlé krky, MDK Sokolov za skvělé zázemí, městu Sokolov za to, že je naše město, Bohu za krásné počasí.

Rok uteče jako voda. Naštěstí. Brzy se zase setkáme na „jevišti, co znamená svět“. Podáme si ruce, obejmeme se a zahájíme 13. ročník Sokolovské čurdy slovy: „Vítáme vás, jsme rádi, že jste přijeli. Jakou jste měli cestu?“

Pavlína Šponiarová

PROGRAM

pátek

15:30 – Královna Koloběžka
První, pohádka
DiAj (Divadlo a jiné) Praha

19:15 - přivítání účastníků a
zahájení přehlídky

19:30 – Souborné dílo Williama
Shakespeara
AMADIS Brno
Crazy komedie inspirována
velikánem mezi dramatiky.

sobota

10:00 – Královny
DS Trosky Kraslice
Tragikomedie ze soukromého
sanatoria.

14:00 – Ať žijí nebožtíci
DS Domu kultury Krupka
Kabaretní pásmo humorných
monologů.

16:30 – Divadlo Jakohost Plzeň -
náhrada za "Píseček":
Zoltán Egressy
ŠTOVÍK, PEČENÉ BRAMBORY

19:00 – Na tohle teď není ta
pravá chvíle Dostavník Přerov
Dveřová komedie bez dveří.
Podobnost se životem čistě
náhodná.

22:00 - veselice s překvapením
až do rána bílého. Diváci vítáni.

neděle

10:00 – Noc a skála
DS Komedijanti Tachov
Komedie o tom, jak kníže Bořivoj
zabloudil k poustevníkovi
Ivanovi.

13.30 – 14:00 ZÁVĚR
PŘEHLÍDKY – vyhlášení „čurdy“

stupné na jedno představení Kč
65,- Pohádka Kč 30,- (dospělí) a
Kč 15,- (děti) Ostatní
podrobnosti na
www.divadlo-bez-zakulisi.cz

SLOVO PSAVCE

27 září v 2:05

Musím zcela subjektivně (prostě podle mě) zkonstatovat, že byla pohádka zábavná a brňáci večer byli podle mého očekávání v mých očích MEGALUXUSPARADNI Nápady,... interakce, souhra, zábava.... tohle by měl normální člověk co se chce v současném neuroticko-fádním světě zasmát vidět. Prostětyhle lidi z Brna to maj talent pobavit, zabavit a ještě u toho vzdělávat...dala bych je jako povinnou školní akci.

28 září v 4:21

Z mého pohledu byla inscenace Královny parádní...bavila jsem se a byla ráda, že jsem je v podání kraslických holek mohla vidět. Ať žijí nebožtíci bylo na tu hodinu dne až příliš monotónní, ne že by ploché, ale bojovala jsem s udržení pozornosti. Nedokážu posoudit, jestli to bylo mou únavou nebo obsáhlostí textu. Zato Přerovský Dostavník.... jsou skvělí, profesionální, zábavní, energičtí.... mají vše co bych chtěla mít....i jen jejich děkovačka na konci nebylo obyčejné klanění se sálu...a tací jsou celí... NEOBYČEJNÍ.

29 září v 17:17

Velice bych se chtěla omluvit klukům z Plzně, divadla JakoHost, bo jsem včera v návalu euforie či snad z vyššího přísunu produktů Habánských sklepů opomněla napsat, že hra Šťovík, pečené brambory, byla parádní. Vytvořili skvělou atmosféru sportovní šatny, obývané mužským egem, touhou po moci, rivalitě a ambicemi. Náramně jsem se bavila..... kluci mne pobavili i při semináři, jsou to vtipní borci.

NADACE HRAJEME O ŽIVOT

Nadační fond Hrajeme o život zahajil svou činnost v sobotu 27. září 2014 v 19:00 před večerním představení letošní přehlídky Sokolovská čurda.

Jsme tím poctěni a máme radost, že i s našim přispěním mohlo vzniknout něco tak úžasného a smysluplného.

Dovolte mi citovat pár vět ze stanov nadačního fondu:

Účel fondu.

Fond byl založen pro pomoc financování léčby pacientů v ČR s diagnózami vážně ohrožujícími jejich život, resp. zhoršujícími zásadně kvalitu jejich života, jimž léčbu nehradí zcela nebo hradí nedostatečným způsobem stát prostřednictvím zdravotních pojišťoven a v jejichž silách není ze sociálních důvodů úhrada léčby z vlastních zdrojů.

Jak si to představujeme? Amatérské (ochotnické) divadlo je společenství lidí spojených jedním tématem. To nás inspirovalo k rozhodnutí: Jestliže toto společenství dokázalo pomoci jednomu člověku, proč by nemohlo pomáhat i jiným. A to je to, co je nosnou myšlenkou celého projektu.

Herci rádi používají úsloví "budeme hrát jako o život" a to bylo dalším impulsem. Tímto projektem totiž můžeme "hrát o život" doopravdy. Pokud se spojí všechny amatérské soubory v ČR je to obrovská síla a dá se tedy pomoci mnoha lidem.

FRANTIŠEK FADRŇÝ

11.11.2013 nás opustil...

František miloval divadlo.

My na Tebe nezapomeneme ■

8

SBORNÍK

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Šťovík, pečené brambory 27.09.2014 v 16:30 Lupinec & Co / Divadlo JakoHost Plzeň

František Zborník, Martin Volný, protagonisté hry

František vykopává: Představení, které jsme viděli, mne velmi potěšilo. Když jsme mluvili o královnách, tak jsem říkal o tom, že by měli přijít chlapi a podívat se na tu situaci... hle nezklamalo mne to a odpoledne tři chlapi přišli a podívali se na svět chlapeckýma očima. Je to velmi inteligentně a maskulinně uchycen bulvár. Situace přesahuje k prostředí, které je zvoleno, k něčemu hlubšímu, vztahujícímu se k mužnému zázemí světa a přitom současně platí obecně. Pro mne je to dramaturgické potěšení. Jak jste k té hře došli (protože je maďarská hra a proč jste tam nechali ty maďarské reality)?

Herec: Objevení této hry byl poslech v rozhlasu, kde se mi to velmi líbilo a dávno jsem s tím přišel za klukama, že by to mohlo fungovat. Neměli jsme na to dlouho čas, pak nám to vyfoukli a dělali to v Dejvickém divadle a teď to dělají v Divadle Radka Brzobohatého. Ty reálie.. hodně se o nich diskutovalo a došli jsme k tomu, když to dáme do českých reálií, tak se z toho trochu vytratí too čem ta hra je a to pro mne není o fotbale, ale o tom co jsme a nejsme schopni udělat pro úspěch. Jsme ty reálie neznali, jak se říkají, takže nás opravovali. Chtěli jsme zachovat tu

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

linku ne fotbalovou, ale tu lidskou. František: Myslíte, že je dobře, že to tak ponechali?

Martin: Ano, protože by to svádělo k tomu aplikovat to na českou realitu.

František: Mluvíme o tom, že ten text je sice v prostředí fotbalové šatny, ale týká se obecně lidských (mužských) problémů. O čem byste řekli, že ta hra vypovídá tématicky nejsilněji?

Diváci: Ambice. Martin: Ambice... když jsou naše sny a touhy vyšší než naše možnosti. Přemíra ambicí.

Divák: Cítím, že je tam určitá hranice, kde má touha po úspěchu jít přes rámec toho, co můj život chce, abych žil kvalitně.

Divák II: Je tam kontrast ambicí s těmi morálními záležitostmi, kdy je to tam za hranici.

František: Kdo umí říct, jestli ty ambice jsou nedosažitelné? To co jste řekl, je pro mne důležité, protože otázka je, zda jsem schopen překročit své morální zásady kvůli dosažení svých ambicí. Je zde ještě poukázáno na sociální problém (Mejdla). Z toho všeho vyplývá, že tato hra není jen

o fotbale, ona vlastně převážně není o fotbale. Prolíná se to s životem na různé úrovni existenciálních věcech. Mejdlo je celou dobu hýbatelem děje... on je ten co dělá podfuky, ten co se vytahuje, ale to co skutečně udělá je falešná hra proti svému kolegovi... přičemž je to celé

o tom, že na konci se řekne, že jede za svýma klukama, ale nemá jim co nabídnout.. v tuto chvíli je to otázka spíše existenciální. Překročí mravní hranice v sobě... zdá se nám, že je to pokrytecký pitomec, ale on má existenciální problémy. Není to tak jednoduché, jak by se nám zdálo. Pojďme si zařadit ty tři sociálně. Co dělá hlavní rozhodčí (Laci - smutnej xicht)? Mně se líbí,

že ty figury

jsou jasně pojmenované. Mají východisko ke své hře - víme, že v určité linii každý z nich pojede a nepřekračují to celou hru, až na konci, kde se odhalí jejich skutečné životy.

Martin: Ředitel

Divák: Člověk, který nemá potřebu dělat fotbalového rozhodčího kvůli penězům, ale kvůli uspokojení svého ega. Druhému kolegovi jde naopak o peníze.

Martin: O co jde básníkovi?

Divák: Básník se tam netlačí nikam.

Divák II: Laci je evidentně jedináček, kdy ho tlačil do pískání táta, který také pískal a proto on se o to také tak pere.

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

František: Možná máš pravdu, tak by to mohlo být.

Martin: A co básník? Já myslím, že je smířený, nemá ambice, on je rád, že dělá co dělá a jeho ambicí je mít ženskou, být v klidu a žít šťastný život. Píská, protože jen tak píská.

Divák: Já myslím, že všichni tři začali s láskou k fotbalu a každého profackovat ten život jinak.

František: Je pravdou, že u Básníka je vidno, že ji skutečně miloval. Ukazuje se, že on je svým způsobem čistý a opravdový. On jako pomezní rozhodčí, je takový, který když se zamiluje do "mančaftu" tak jim neodpíská jediný ofsajd. On mezi racionálními lidmi je jediný co létá. Navíc jsou zde vybudované situace a opět se ukazuje, že nejlepší režisér je ten, který není vidět. Herecká práce v jisté stylizaci, kterou všichni máte, je zde velmi přesná.

Co vás těšilo na té inscenaci?

Martin: Že ani jednou nenablil do té tašky... jsem rád, protože to bylo tak prvoplánovité a on to naštěstí neudělal.

František: Myslím, že toto je velká zpráva o nás mužích. Ukazuje se vlastně, že nejvíc záporná postava je zde ta žena.

Martin: Oni dohromady dávají tři dokonalé muže... básníka, obchodníka a starostlivého otce...

František: A vlastně taky jsou všichni tři pěkné svině

Divák: Vidíš a ona se nakonec dá na Bittnera... no chápete to.. co ty ženské tedy chtějí :D

František: Věci v inscenaci jsou lidské a uvěřitelné. V kontextu toho co nazývám bulvárem, tzn. hrou, která je určená pro širší vrstvy, není příliš intelektuální, ale sahá do věcí, které jsou hlubší. Mejdlo skvěle drží rytmus. Básníkovi věříte ty chvíle jeho zamyšlení. Tato úporná snaha.. pomáháme si.. to je úžasné jak je vidno, jak je celou dobu nenávidí, ale jak pořád používá pomáháme si... to je úžasné.

Divák: Myslím, že by tato problematika šla přesunout i do jiného prostředí. František: V této hře všechny důležité věci pro děj nevidíme. V té šatně se ty věci rozehrávají, připravují se... ale to, že se dá pět žlutých karet, to nevidíme..... připravují se tam věci pro to, abychom věděli jak katastroficky věci dopadnou, ale nejsou tam.. kdyby to bylo vidno, byla by to nuda. To, že vidíme, proč se to událo, ale nevidíme, jak se to stalo, to je právě ta chvíle vzniku napětí.

Pojďme jim říct ještě něco ošklivého... :D

Divák: Dávali si na můj vkus dlouhou zkoušku před tím a v té zkoušce, to bylo ještě o dvě třídy jinde, protože s tou stylizací je to jiné a tak jak to bylo na zkoušce to bylo tak přirozené... a já nepoznal ,kde to bylo v textu a kde se bavili už mezi sebou.

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Herec: No ty když jsi viděl tu zkoušku tak ses možná bavit, ale já měl obavy co tam po tééhle zkoušce budeme dělat.

Divák: Já Plzeňáky žeru a miluju jejich herectví (Přerovská).

František: Umí vyvolat napětí a to je to herectví. Oni v nás vyvolají ten okamžik, kdy se ptáme, co se stane. Dáte nám šanci, abychom si vymysleli, co se stane a vy to najednou uděláte. Je zde šance divákovi aby byl přítomen okamžiku rozhodování.... nikoli aby věděl výsledek, ale aby byl

účasten rozhodování. Abych neopomněl něco negativního, tak mi vadilo, že se překřikoval... on mi to vysvětlil, že je nemocný.

Herec: Abych to vysvětlil... jsem ve věku středního krizového...kdy moji vrstevníci pořizují ty mladší holky... a já jsem zjistil, že ty holky mě nechtějí a já se chtěl přiblížit k těm mladým.. tak jsem si nechal nasadit rovnátka... dokonce modrá ... a krátce před Čurdou mi paní doktorka nechala zabudovat patrový třmen, který roztáhne čelist... a já spoléhal na to (protože se u toho nedá mluvit), že v Písečku mám tři věty, tak jsem si říkal, že to dám.. a ono najednou, že budeme hrát Šťovík.. kde tedy nemám tři věty... a tak jsem překonal vlastně sám sebe.

Divačka: Mně to přišlo velmi vtipný, zábavný a sexy.

Herec: Jsme rádi, protože když se Radim svléknul jednou poprvé, tak se najednou ozvalo z hlediště - jéééžíš... jsem rád, že v Sokolově je to jinak.

František: My děkujeme za představení.

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Na tohle teď není ta pravá chvíle, 100min 27.09.2014 v 19:00 posun na 19:30

Jean Claude Isler / Dostavník Přerov

František: Dostavník si vybral též bulvární předlohu.. klasicky bulvární. Ty dvě se tam praskají... střídáme se. Na začátku je jedna lež, a když se hraje důsledně, může se proměnit v další a další lži. Je to o tom, že ani ta vynalézavost nezajistí, aby to pro všechny dobře dopadlo.

Jak je vytvořena tato inscenace?? Nemusíme ani moc mluvit o dramaturgii, je to klasická crazy komedie. Jde o to, jestli je pro nás od začátku srozumitelná, nebo překvapující, nebo jestli je ta minutáž pro nás stále zajímavá. Zda to vydržíme těch 100min. toho času. Je to velmi dobře herecky uchopené. Jak vnímáte těch 100min příběhu... je to pro nás zajímavé, napínavé??

Martin: Já bych to zkrátil (není to z mé hlavy, já to někde slyšel) ... Po první půlce jsem měl pocit, že toho už bylo trochu moc. Přijde mi 100min dlouhých na takový druh divadla....

tam už nebylo nic jiného co by mne celou dobu drželo.

Herečka: Původní scénář byl ještě o polovinu delší. Režisérka to seškrtila, ale chtěli jsme, aby tam ty situace zůstaly.

Martin: Já nemám moc rád tenhle druh her.. kdy ten co nejvíc podvádí z toho vyleze vlastně jako vítěz. Ten co je sražen autem a je jako vyděrač, je najednou jakoby vyzdvihován. Mně by stačila ta hodina. Po té první půlce se už vlastně dělo pořád to samé.

Divák: Já vás zbožňuji, takže nemám stejný pocit jako Martin. Já se těším na to, když vás vidím na jevišti a proto i kdybyste tam byli i teď tak vás hltám.

František: Je pravdou, že tento druh dramatiky je takový, že víme dlouho dopředu, jak to dopadne ... dobře dopadne. Není to tak, že by tu zlo bylo potrestáno, ale víme, že ten co se tu zaplétá do lží nemůže vyhrát. Je otázka co se na to dá ještě nabalit, aby to pro nás bylo zajímavé, proto přichází další postavy. Zajímá mne, jakým způsobem jsou exponovány postavy? Zdenku mluvím hlavně o tobě, protože ty když vstupuješ do hry tak nemáš jasnou svou linku, z které bys (jako tomu bylo u fotbalistů) nevystupoval. Chybělo mi tam i to, že na začátku to byl chlap, který by měl vyzařovat moc a mně přišlo, že byl od začátku pasován do pozice toho slabého, co se bojí aby to na něj neprasklo.. aby to nebyl od začátku prostě "sr.č"

Herec: Ono to bylo právě, že jsem byl jako srab, kterému ve výsledku ani nepatřil ten byt. Bylo to celá pouze slupka bohatství.

František: Ta tvá postava... to "korýtko" - linii, nemá takový jasný směr. I někteří diváci mi říkali, že mají trochu problém s tím, že zcela neví, kdo jsi. Jinak vy tenhle žánr dokonale ovládáte. Žtento žánr má svoje zákonitosti.

NOC A SKÁLA

František Nepil, 80 minut (přestávka) Divadelní spolek Komedyjanti Tachov

Fiktivní příběh o tom, jak kníže Bořivoj zbloudil na lovu a dostal se k jeskyni, kterou obývá poustevník Ivan. Jádrem hry jsou vtipné dialogy obou protagonistů, které mají mnoho co říci k vládnutí a jeho nositelům a to zdaleka ne jen v dávné minulosti.

Ohlasy + FIX POPULI

- Super přestavby!
- Bomba!
- Moc upovídané.....škoda....
- Rušily mne přestavby. Bylo jich moc. Škoda, protože téma bylo pěkné.
- Ty bláho! Chtěl jsem vidět úvodní písničku na jevišti!

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Noc a skála, 80min 28.09.2014 v 10 hodin František Nepil / Divadelní spolek Komedyjanti

Tachov

František: Představení se tvářilo jako pohádka, ale pravděpodobně to nebude jen o pohádce. Co na vás toto představení zanechalo?

Divák: Bylo to na mne moc upovídaný, bez nějakého rytmu a zdálo se mi to bez napětí a bez akce. Jakési sdělování textu, bez výpovědi. Trochu mne to unavovalo. Dala bych tomu rychlejší rytmus.

Herec z jiného souboru: Já vím, že je za tím spousta práce a vyhráli jste si s tím. Měli jste pěkné kostýmy a bylo vidět to úsilí, ale na mne jako na diváka se nepřeneslo to co to mělo jaksí sdělovat. Chyběla tam akce, vzruch, moment, který by to rozčísł. Ta hra plyne bez vzruchů a diváka to uzemňuje. Pro mne byl pozitivní moment toho krásného staršího muže, ale jinak to pro mne bylo trochu uspávající.

František: František Nepil napsal příběh, který byl původně pro rozhlas. To důležité totiž co se line z jeviště je slovo. Hra je postavena na slově... tak nějak filozofická pohádka, postavená na střetu dvou životních postojů.... člověka, který se vzdává všeho, aby získal harmonii, vnitřní klid a současně knížete, který vládí svou moc a povinností. Potíž je v tom, že divadlo očekává ještě jiné rozměry, než slovo... a to jsou rozměry typu - konflikt, napětí, atd.

Postavy náhle nemají dramatické motivace pro své jednání, a proto působíte trochu nejistě na tom jevišti. Jsou zde uplatněny vtípky, které jsou fajn v rozhlasovém podání, ale na jevišti u toho nemáte co dělat. Absolutně tomu prostě schází dramatické napětí... ono je to již od Nepila.. ono tam dramatické napětí není. Je to filozofická pohádka. Schází tam často jevištní motiv. Mám základní problém s touto inscenací - chybí zde základní konflikt. Pro rozhlas perfektní, pro divadlo nikoli. Kolikátá je to repríza prosím.

Herec: asi desátá

František: A nemáte také pocit, že byste něco zkrátili. Líbilo by se mi, kdybyste na začátku nezpívali za scénou, ale v předu. Ta milostná scéna... možná to chtělo víc trochu.

Herec: mají spolu dvě děti.. takže..

pan Makrot: Já netušil, jak lze rozbít představení trvalými přestavbami. Nemohli ani repliky vyzníť, když opomenou to, že to rušilo diváka. Některé opakující se scény byly zbytečné. Líbil se mi výkon poustevníka, ale jeho výkon nabourávaly přestavby.

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ

Já jako režisér bych si netroufl rozbít inscenací tímto způsobem, tolika představami.

František: Ano, to jsme se zarazili všichni. Jako největší dějový zásah do hry je vlastně představa. Možná by bylo lepší nedbat tolik na věrnost prostředí, ale měnit ho náznakově.

Motivace jsou naznačené, ale nevedou k vyústění. Vy něco nabídnete, ale už to nedotáhnete... proč informace, že se jedná o nalezenec a pak nám ani neodpovíte čím nalezenec? To je ta divadelní chyba.

Poustevník: Přiznám, že jsem byl uchvácen tou filozofickou stránkou Nepilova díla, takže ten zbytek jsem asi nechal tak nějak stranou.

Herec z jiného souboru: Mně ještě napadlo, jestli by třeba nebylo lepší udělat toho Nepila jako scénické čtení.

Herec: Já myslím, že bychom s tím nemohli objíždět, protože to není tak moc populární.

František: Jestli jste to ale uchopili jako divadlo, tak s tím tak musíte pracovat a klíčovým slovem divadla je dramatická situace, která nese napětí. Jinak to opravdu nejde a zůstává to u scénického čtení, nebo rozhlasové hry, ale vzdaluje se to tomu jevišti.

paní Jana B.: Já jsem asi jediná kdo tenhle kousek viděl na jevišti. Na konci 80-tých let to uvedli v Praze a když to skončilo, tak se Jan Hájek obrátil na agenturu v Ústí, že by to hráli a byla jsem vyslána, abych se na to podívala a vyjednala s nimi podmínky. Bylo to jako simultánní představení, bez představ. Byla jiná doba, ano měli jiný herecký materiál a na mne to tenkrát také neudělalo tak veliký dojem, ale oni to tenkrát pojali jako politické divadlo. Tam je možno z těch replik o moci, to vytáhnout. Pro tu dobu to bylo docela zajímavé. Pravděpodobně si myslím, že pokud se to soubor rozhodne dělat, měl by se soubor rozhodnout najít v tom takový ten klíč, který by fungoval k dnešní době, alespoň tak jako to bylo tenkrát.

Herec: pro nás má tato hra takové kouzlo. Je to hra, s kterou jsme před 22-ti lety zakládali soubor. František: poděkujme, že jste se utkali s tímto nelehkým materiálem.

ROZHOVOR S REŽISÉREM

Vážený pane, já Vám gratuluji k předvedenému výkonu jménem našeho souboru.

Mohl by jste Vás představit a říci něco o Vaší skupině?

Jsem Pavel Řepa a jsem z Tachova. Pracuji v souboru Komedianti z Tachova. Už to bude pomalu 22 let. S ohledem na svůj pokročilý věk jsem pouze občasný protagonista a občasný režisér.

Jak se cítíte po představení.

Musím říct, že se to trošičku nepovedlo v rytmu a tempu. Já musím říct, že já se s tím hrozně bavím, že jsem si zahrál v tak krásném divadle. Je to nejhezčí divadlo, v kterém jsem kdy hrál.

Děkujeme za poklonu. Co dál máte na repertoáru?

Současně máme 2 věci. Dokončujeme šňůru Noci a skály. Druhá věc je větší kousek pro všech 25 lidí ze souboru. Takže se těšíme až si zahrajeme všichni spolu. Dále mám v šuplíčku hru z konce 19. století z finského venkova, jmenuje se to Ševci z Lamy. Tak uvidíme.

Ano děkujeme za rozhovor.

František Faust

MORGANN FREEMAN

Krasličáci po nějaké době nazkoušeli zase jednu činohru. Myslím si, že jejich hra královny je velmi zdařilá, což potvrzovaly reakce diváků. Vlastně mám pouze jedno malé zamyšlení. Týká se použití reprodukováného hlasu. Možná, že silnější by bylo použití živého hlasu. I v případě diktafonu. Ale co do toho mluvím. Zhruba 100 diváků se bavilo a to je hlavní.

Krasličáci díky a zase někdy na Čurdě nashle.

AŤ ŽIJÍ NEBOŽTÍCI

DS DK je soubor velikých kvalit. Jejich monology velmi obsahově kouzelné a i herecky pěkně provedené. Je sice pravda, že některé se mi pocitově vlekly, ale to je tím, že jsem do dvou ráno množil zpravodaje. Upoutal mě monolog o lásce k bližnímu a lahůdkář. Ostatní nebyly špatné, ale ty dva je převyšovaly. Docela rád bych od souboru viděl nějakou klasickou činohru. Každopádně, Krupky díky a zas někdy na zatleskanou.

VÝSLEDKY

"Sokolovskou čurdu" získaly Jana Aksamitová a Jitka Rybolová coby andílci ve hře "AŽ ŽIJÍ NEBOŽTÍCI" - Divadelní soubor Domu kultury Krupka

"Zlatého vrtíka" Vaška Junka získal Miroslav Lešek z DS Trosky Kraslice

Nominační certifikát do předplatného MDK Sokolov na sezónu 2014/2015 získala hra "NA TOHLE TEĎ NENÍ TA PRAVÁ CHVÍLE" Divadlo Dostavník

Přerov

KONEČNÍK

Oficiální fotografie z přehlídky jsou k dispozici na
webu

<http://bezzakulisi.rajce.idnes.cz/curda2014/>

Když v divadle se setmí,
a poslední replika dozněla, má duše časem znavená by přeci trpět neměla.
Když divadlo osíří,
a zívání tváře napíná,
ač unaven, přec šťasten jsem, vždyť 13. čurda začíná!

DĚKUJEME

